

KOMMISJONSDIREKTIV 1999/51/EF

av 26. mai 1999

om femte tilpasning til den tekniske utvikling av vedlegg I til rådsdirektiv 76/769/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om begrensning av markedsføring og bruk av visse farlige stoffer og preparater (tinn, pentaklorfenol (PCP) og kadmium) (*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 76/769/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om begrensning av markedsføring og bruk av visse farlige stoffer og preparater⁽¹⁾, sist endret ved kommisjonsdirektiv 97/64/EF⁽²⁾, særlig artikkel 2a, innført ved rådsdirektiv 89/678/EØF⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I akten om Østerrikes, Finlands og Sveriges tiltredelse til Den europeiske union, særlig artikkel 69, 84 og 112, er det fastsatt at visse bestemmelser i vedlegg I til direktiv 76/769/EØF ikke skal få anvendelse for Østerrike, Finland eller Sverige i en periode på fire år fra 1. januar 1995, og at de skal gjennomgås på nytt i samsvar med framgangsmåtene fastsatt i EF-traktaten.
- 2) Visse organiske tinnforbindelser, særlig tributyltinn (TBT), som brukes for å hindre begroing, utgjør fremdeles en fare for det akvatiske miljø og for folkehelsen, fordi de blant annet kan framkalle forstyrrelser i det endokrine system. Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) har erkjent at TBT representerer en risiko, og IMOs komité for beskyttelse av det marine miljø har framsatt krav om et globalt forbud mot bruk av organiske tinnforbindelser som biocider i grohemmende midler for skip innen 1. januar 2003. Bestemmelsene for TBT må gjennomgås på nytt idet det fullt ut tas hensyn til IMOs anbefalinger. Det er utviklet grohemmende midler som sikrer kontrollert frigjøring av TBT, og disse bør brukes i stedet for maling med bestanddeler som ikke er bundet sammen kjemisk («free association paint»).

- 3) I innsjøer og elver og i Østersjøen er miljøet særlig sårbart. Bruk av TBT i innsjøer og elver i Fællesskapet bør forbys. Som midlertidig tiltak bør Østerrike og Sverige gis tillatelse til å opprettholde strengere bestemmelser for bruk av TBT i slike sårbare miljøer.
- 4) Pentaklorfenol (PCP) utgjør fremdeles en fare for helse og miljø tross begrensningene innført ved direktiv 76/769/EØF. Bruk av PCP bør begrenses ytterligere. Bruk av PCP er likevel fremdeles nødvendig av tekniske grunner i medlemsstater med kyst mot åpne hav.
- 5) I rådsresolusjon av 25. januar 1988 anbefales det å vedta en global strategi for å bekjempe kadmiumforurensning av miljøet, herunder tiltak for å begrense bruk av kadmium og fremme bruk av erstatningsstoffer. Risikoen ved kadmium er nå til vurdering innenfor rammen av rådsforordning (EØF) nr. 793/93⁽⁴⁾, og Kommisjonen vil gjennomgå begrensningene for bruk av kadmium på nytt i lys av resultatene av denne vurderingen. Som midlertidig tiltak bør Østerrike og Sverige gis tillatelse til å opprettholde strengere bestemmelser på dette området.
- 6) Vitenskapskomiteen for toksisitet, økotoksitet og miljø har avgitt uttalelse om organiske tinnforbindelser og om PCP.
- 7) Dette direktiv berører ikke på noen måte Fællesskapets regelverk for minimumskrav til vern av arbeidstakere som fastsatt i rådsdirektiv 89/391/EØF⁽⁵⁾ og særdirektiver vedtatt i henhold til dette, særlig rådsdirektiv 90/394/EØF⁽⁶⁾ og rådsdirektiv 98/24/EF⁽⁷⁾ om vern av helse og tryggleiken til arbeidstakarar mot risiko i samband med kjemiske agensar på arbeidsplassen.
- 8) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for tilpasning til den tekniske utvikling av direktiver om fjerning av tekniske handelshindringer på området farlige stoffer og preparater –

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 142 av 5.6.1999, s. 22, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 5/2000 av 4. februar 2000 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT L 262 av 27.9.1976, s. 24.

(2) EFT L 315 av 19.11.1997, s. 13.

(3) EFT L 398 av 30.12.1989, s. 24.

(4) EFT L 84 av 5.4.1993, s. 1.

(5) EFT L 183 av 29.6.1989, s. 1.

(6) EFT L 196 av 26.7.1990, s. 1.

(7) EFT L 131 av 5.5.1998, s. 11.

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Vedlegg I til direktiv 76/769/EØF tilpasses til den tekniske utvikling i samsvar med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal innen 29. februar 2000 vedta og kunngjøre de bestemmelser som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, og umiddelbart underrette Kommissjonen om dette. De skal anvende disse bestemmelsene fra 1. september 2000. Østerrike, Finland og Sverige kan imidlertid anvende disse bestemmelsene fra 1. januar 1999, med mindre annet er angitt i vedlegget.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 26. mai 1999.

For Kommissjonen

Martin BANGEMANN

Medlem av Kommissjonen

VEDLEGG

I vedlegg I til direktiv 76/769/EØF gjøres følgende endringer i nr. 21, 23 og 24:

1. Nr. 21 skal lyde:

«21. Organiske tinnforbindelser

1. Kan ikke markedsføres som stoffer og bestanddeler i preparater når de brukes som biocider i grohemmende maling med bestanddeler som ikke er bundet sammen kjemisk («free association antifouling paint»).
2. Ikke tillatt som stoffer og bestanddeler i preparater når de brukes som biocider beregnet på å hindre begroing av mikroorganismer, planter og dyr på:
 - a) skrog på:
 - båter med en totallengde på under 25 meter, som definert i ISO 8666,
 - fartøyer, uansett lengde, som hovedsakelig er ment å anvendes på indre vannveier og innsjøer,
 - b) merder, flottører, garn og andre apparater eller annet utstyr som brukes i fiske- og skjelloppdrett,
 - c) apparater eller utstyr som er helt eller delvis nedsenket i vann.

Slike stoffer og preparater kan ikke

- omsettes annet enn i pakninger på 20 liter eller mer,
- selges til privat bruk, bare til yrkesmessig bruk.

Med forbehold for anvendelsen av andre fællesskapsbestemmelser om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer og preparater skal emballasjen til slike preparater være merket med følgende tekst som skal være lett leselig og ikke kunne slettes:

«Skal ikke brukes på båter med en totallengde på under 25 meter, eller på fartøyer uansett lengde som hovedsakelig er ment å anvendes på indre vannveier og innsjøer, eller på apparater eller utstyr som brukes i fiske- og skjelloppdrett.

Bare til yrkesmessig bruk.»

3. Bestemmelsene i avsnitt 2 bokstav a) og særbestemmelsene om merking i avsnitt 2 får anvendelse for Sverige og Østerrike fra 1. januar 2003, og vil bli gjennomgått på nytt av Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene og de berørte parter før denne dato.
4. Ikke tillatt som stoffer og bestanddeler i preparater beregnet på behandling av industrivann.»

2. Nr. 23 skal lyde:

«23. Pentaklorfenol (CAS nr. 87-86-5) og dets salter og estere

Ikke tillatt i konsentrasjoner på 0,1 vektprosent eller høyere i stoffer eller preparater som markedsføres.

Som unntak har Frankrike, Irland, Portugal, Spania og Det forente kongerike fram til 31. desember 2008 adgang til ikke å anvende denne bestemmelsen for stoffer og preparater beregnet på bruk i industrianlegg som ikke tillater utslipp av pentaklorfenol (PCP) i større mengder enn som fastsatt i gjeldende lovgivning:

- a) til behandling av trevirke.
Behandlet trevirke kan likevel ikke brukes
 - inni bygninger verken til dekorasjon eller til andre formål (bolig, arbeid, fritid),
 - til produksjon og etterbehandling av:
 - i) beholdere som skal brukes til dyrking,
 - ii) emballasje som kan komme i kontakt med råvarer, mellomprodukter eller ferdige produkter beregnet på konsum og/eller fôr,
 - iii) andre materialer som kan forurense produktene nevnt i i) og ii),
- b) til impregnering av fibrer og kraftige tekstiler som ikke under noen omstendighet er beregnet på klær eller dekorativ møblering,
- c) som et særlig unntak kan medlemsstatene i enkelttilfeller og på eget territorium gi tillatelse til at spesialiserte yrkesutøvere på stedet og for bygninger av kulturell, kunstnerisk og historisk verdi eller i nødstilfeller foretar reparasjon og behandling av tømmer og murverk infisert av ekte hussopp (*Serpula lacrymans*) og kubiske råtesopper.

Under alle omstendigheter

- a) må pentaklorfenol brukt alene eller som bestanddel i preparater anvendt innenfor rammen av ovennevnte unntak ha et totalinnhold av heksaklor-dibenzoparadioksin (HCDD) som er lavere enn to milliondeler (ppm),
- b) kan disse stoffene og preparatene ikke
 - omsettes annet enn i pakninger på 20 liter eller mer,
 - selges til privat bruk.

Med forbehold for anvendelsen av andre fællesskapsbestemmelser om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer og preparater skal emballasjen til slike preparater være merket med følgende tekst som skal være lett leselig og ikke kunne slettes:

«Bare til industriell og yrkesmessig bruk.»

Videre skal denne bestemmelsen ikke gjelde for avfall omfattet av direktiv 75/42/EØF⁽¹⁾ og 91/689/EØF⁽²⁾.

(1) EFT L 194 av 25.7.1975, s. 39.

(2) EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20.»

3. Etter avsnitt 3 i nr. 24 (kadmium) skal nytt avsnitt 4 lyde:

- «4. Østerrike og Sverige, som allerede anvender strengere begrensninger for kadmium enn som fastsatt i avsnitt 1, 2 og 3, kan fortsette å anvende disse begrensningene til 31. desember 2002. Kommisjonen skal innen denne dato gjennomgå bestemmelsene for kadmium i vedlegg I til direktiv 76/769/EØF på nytt i lys av resultatene av risikovurderingen for kadmium og utviklingen med hensyn til kunnskap og teknikk når det gjelder erstatningsstoffer for kadmium.»